

- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH pokrywają koszty postępowania.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), BASF SE i Oxea GmbH pokrywają własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017 r.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy
w Siemianowicach Śląskich (Polska) w dniu 6 kwietnia 2017 r. – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku
Białej przeciwko Mariuszowi Wawrzoskowi**

(Sprawa C-176/17)

(2017/C 300/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Strona pozwana: Mariusz Wawrzosek

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾, zwłaszcza art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, oraz przepisy dyrektywy 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG ⁽²⁾, zwłaszcza art. 17 ust. 1 i art. 22 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie w dochodzeniu przez przedsiębiorcę (pożyczkodawcę) przeciwko konsumentowi (pożyczkobiorcy) roszczenia stwierdzonego dokumentem wekslowym, prawidłowo wypełnionym, w ramach postępowania nakazowego, określonego przepisami art. 485 § 2 kpc i nast., w zw. z art. 41 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, ograniczające sąd krajowy wyłącznie do badania ważności zobowiązania wekslowego z punktu widzenia zachowania formalnych warunków weksla, z pominięciem stosunku podstawowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293

⁽²⁾ Dz.U. L 133, s. 66

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 lutego 2017 r. w sprawie T-15/16,
Georgios Pandalis/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu
14 kwietnia 2017 r. przez Georgiosa Pandalisa**

(Sprawa C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Georgios Pandalis (przedstawiciel: A. Franke, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, LR Health & Beauty Systems GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- I. Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 14 lutego 2017 r. w sprawie T-15/16 dotyczącego postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku wszczętego przeciwko unijnemu znakowi towarowemu nr 001273119 „Cystus”;
- II. Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 października 2015 r., sprawa R 2839/2014-1, dotyczącej postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku wszczętego przeciwko unijnemu znakowi towarowemu nr 001273119 „Cystus”;
- III. Stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 12 września 2014 r. przyjętej w ramach postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku 8374 C w zakresie, w jakim stwierdzono w niej, że stwierdza się nieważność prawa właściciela unijnego znaku towarowego nr 001273119 „Cystus” w odniesieniu do towarów w postaci należących do klasy 30 „dodatków do żywności nieprzeznaczonych do celów medycznych”;
- IV. Oddalenie żądania stwierdzenia nieważności przedstawionego przez LR Health & Beauty Systems GmbH przeciwko unijnemu znakowi towarowemu nr 001273119 „Cystus” w zakresie, w jakim wspomniane żądanie dotyczy towarów w postaci należących do klasy 30 „dodatków do żywności nieprzeznaczonych do celów medycznych”;
- V. Obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzuca następujące naruszenia prawa przy wykładni i stosowaniu art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”) ⁽¹⁾:

- Po pierwsze, brak sprecyzowania w uzasadnieniu wyroku wymogów przepisu, które dokładnie stanowią przedmiot indywidualnego badania (używania w charakterze znaku towarowego, rzeczywistego używania i istnienia używania towarów i usług chronionych na mocy rejestracji znaku towarowego).
- Po drugie, brak rozpatrzenia kwestii, czy towary „Cystus” są objęte definicją suplementów żywnościowych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy dotyczącej suplementów żywnościowych.
- Po trzecie, brak klasyfikacji towarów „Cystus”, dla których używano spornego znaku towarowego.
- Po czwarte, przeinaczenie okoliczności faktycznych przy ocenie kwestii, czy towary „Cystus” stanowią dodatki do żywności nieprzeznaczonych do celów medycznych, a także wynikające z powyższego stwierdzenie, zgodnie z którym znak towarowy nie był używany dla dodatków do żywności nieprzeznaczonych do celów medycznych.
- Po piąte, nie przeprowadzono zróżnicowanego badania kwestii, czy „pastyłki do ssania” dystrybuowane z tym znakiem towarowym stanowią dodatki do żywności (nieprzeznaczonych do celów medycznych).

Ponadto wnoszący odwołanie podnosi zarzut szczegółowy dotyczący braku uzasadnienia przy dokonaniu stwierdzenia, zgodnie z którym znak towarowy „Cystus” nie stanowił przedmiotu rzeczywistego używania dla dodatków do żywności nieprzeznaczonych do celów medycznych, zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

- Po pierwsze, uzasadnienie wyroku nie umożliwia zrozumienia, z jakiego powodu okoliczności faktyczne i dowody przedstawione przez wnoszącego odwołanie nie przekonały Sądu, że znak towarowy był używany dla dodatków do żywności nieprzeznaczonych do celów medycznych.

- Po drugie, uzasadnienie decyzji – zgodnie z którym znak towarowy nie stanowił przedmiotu używania dla dodatków do żywności nieprzeznaczonej do celów medycznych, poprzez wskazanie, że niektóre poszlaki przemawiają przeciwko takiej klasyfikacji, bez wskazania, dla jakich towarów znak towarowy był ponadto używany – nie jest wystarczające.
- Po trzecie, nie przeprowadzono zróżnicowanej kontroli kwestii, czy „pastyłki do ssania” dystrybuowane z tym znakiem towarowym stanowią suplementy żywnościowe (nieprzeznaczone do celów medycznych), nie wyjaśniając, z jakiego powodu nie przeprowadzono podniesionego rozróżnienia.

Ponadto wnoszący odwołanie podnosi zarzut szczegółowy dotyczący naruszeń prawa przy wykładni i stosowaniu art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009:

- Po pierwsze, błędną kontrolę w świetle art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009; nie rozpatrzono, czy znak towarowy – w formie zarejestrowanej lub w jednej z form innych niż zarejestrowana forma niemających żadnego wpływu na charakter odróżniający [art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009] – był używany dla dodatków do żywności nieprzeznaczonej do celów medycznych.
- Po drugie, klasyfikację znaku towarowego jako wskazówki opisowej w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ wnoszący odwołanie nie ma de facto żadnej możliwości używania znaku towarowego w sposób, który nie jest opisowy, w charakterze znaku towarowego dla towarów „Cystus”, które opierają się na roślinie *Cistus Incanus*, mimo że w ramach rozpatrzenia na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 Sąd powinien był wskazać, że znak towarowy ma przynajmniej przeciętnie odróżniający charakter.

Co więcej, wnoszący odwołanie zarzuca sprzeczne i niewystarczające uzasadnienie przy stwierdzeniu braku rzeczywistego używania dla dodatków do żywności nieprzeznaczonej do celów medycznych unijnego znaku towarowego nr 001273119 „Cytus”, zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009:

- Po pierwsze, ma miejsce sprzeczność w zakresie stwierdzenia, że pisownia znaku towarowego zawierająca literę „y” zamiast litery „i” nie wystarcza, aby wykazać używanie w charakterze unijnego znaku towarowego, a także że jednocześnie stwierdzono, iż nie stwierdzono zatem żadnej bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.
- Po drugie, brak uzasadnienia w zakresie, w jakim Sąd nie uzasadnił, z jakiego powodu konkretna forma używania znaku towarowego nie spełnia wymogów określonych w art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Wreszcie, wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie prawa przy wykładni i stosowaniu art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009: Sąd naruszył prawo, błędnie stwierdzając, że Izba Odwoławcza nie przedstawiła żadnej uwagi dotyczącej podnoszonej bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U.2009, L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 lutego 2017 r. w sprawie T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 25 kwietnia 2017 r. przez Mast-Jägermeister SE

(Sprawa C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Mast-Jägermeister SE (przedstawiciel: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- stwierdzenie nieważności wyroku Sądu z dnia 9 lutego 2017 r. wydanego w sprawie T-16/16, w którym oddalono skargę i obciążono wnoszącą odwołanie kosztami postępowania;
- na wypadek gdyby uznano odwołanie za zasadne, uwzględnienie zarzutów szczegółowych pierwszego i trzeciego, przedstawionych w postępowaniu w pierwszej instancji.